

PROCURATURA REPUBLICII MOLDOVA

PROCURATURA GENERALĂ

mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 73, MD-2001, Tel.: /373 22/ 828 373

www.procuratura.md / e-mail: proc-gen@procuratura.md

16.11.2023 nr.4-1d/23-

La nr.38/4950 din 01.11.2023

Ministerul Afacerilor Interne

Copie: **Cancelaria de Stat**

Procuratura Generală a examinat proiectul de hotărâre a Guvernului pentru aprobarea Regulamentului privind procedura de sistare a accesului la paginile web care conțin informații destinate pentru comiterea infracțiunilor (în continuare – Regulament) expediat pentru expunerea opiniei instituționale.

În urma examinării proiectului de hotărâre a Guvernului privind aprobarea Regulamentului, se atestă că acesta depășește cadrul normativ al Legii Nr. 20/2009 în redacția actuală, în condițiile în care stabilește competența subdiviziunilor specializate din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (în continuare – MAI) și a Serviciului de Informații și Securitate (în continuare - SIS) de a emite Ordine de sistare a accesului la paginile web ce conțin informații destinate și utilizate pentru comiterea infracțiunilor (pct.6 sub.2) din Regulament).

Or, potrivit art.14 alin.(1) lit.a) din Legea 100/2017 cu privire la actele normative, „Hotărârea Guvernului este un act care se adoptă de către Guvern pentru: a) exercitarea atribuțiilor Guvernului și pentru organizarea executării legilor;”

În această ordine de idei, este de reținut că, viziunea conceptuală asupra reglementărilor ce vizează posibilitatea dispunerii de către MAI și SIS de a dispune, prin intermediul subdiviziunilor sale centrale specializate în prevenirea și combaterea criminalității informatice, sistarea accesului la pagini web a fost expusă în avizele nr. 4-1d/23-197 din 28 februarie 2023 și nr.4-1d/23-384 din 17 iulie 2023 formulate la proiectul de Lege nr.104/MAI/2023

Prin urmare, reieșind din lipsa unor reglementări legale care să acorde posibilitatea subdiviziunilor menționate *supra* de a dispune sistarea paginilor web, opinia instituțională asupra proiectului, se va rezuma la o analiza textuală tehnico-juridică.

Așadar, referitor la prevederile pct. 3 și 4 din proiectul Regulamentului, urmează a se menționa că nu este clar mecanismul de apreciere a conținutului difuzat/prezentat publicului, or, în cazul respectiv, subdiviziunile din cadrul MAI și SIS ar trebui să fie specializate și în aprecierea conținutului publicat/difuzat pe paginile web, în cadrul normativ actual neexistând un organ public de specialitate menit să asigure aprecierea conținutului afișat ca fiind contrar anumitor prevederi legale (spre exemplu: Agenția de Stat pentru Protecția Moralității a fost un organ public de specialitate pe lângă Ministerul Culturii, care asigura protejarea culturii și moralității prin contracararea tendințelor de propagare a pornografiei, sadismului

și cultului violenței în lucrările de artă, literatură și mass-media, conform pct. 2 din Regulamentul Agenției de Stat pentru Protecția Moralității pe lângă Ministerul Culturii, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1400 din 17.12.2001 (abrogată la 10.08.2022).

Astfel, blocarea conținutului de pe Internet este o ingerință clară și în dreptul la libertatea de exprimare, garantat de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind blocarea Internetului, care s-a dezvoltat în ultimii ani, se bazează pe o abordare în trei etape:

- necesitatea unui temei juridic clar pentru orice măsură de blocare;
- măsura trebuie să urmărească un scop legitim, astfel cum este enumerat la art. 10, paragr. 2 (de exemplu, securitatea națională, prevenirea dezordinii sau a criminalității, protecția sănătății sau a moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora);
- măsura trebuie să fie proporțională cu scopul legitim urmărit.

Pe această bază, statele membre ar trebui să se asigure că orice restricții privind accesul la conținutul de Internet care afectează utilizatorii aflați sub jurisdicția lor se bazează pe un cadru juridic strict și previzibil care reglementează domeniul de aplicare al oricăror astfel de restricții și să ofere garanția supravegherii judiciare pentru a preveni eventualele abuzuri.

În plus, instanțele naționale trebuie să examineze dacă orice măsură de blocare este necesară și proporțională și, în special, dacă este suficient de direcționată pentru a avea un impact numai asupra conținutului specific care necesită blocare.

De asemenea, considerăm necesar de a fi exclus subpct.8) din pct. 3 al Regulamentului care conține următoare formulare „alte acțiuni ce reprezintă o infracțiune”. Această formulare este una generală fapt care lasă o marjă prea largă de apreciere a instituțiilor de aplicare a legii. Asupra previzibilității legii, Curtea Constituțională s-a expus în Decizia nr.38 din 08.07.2016 de inadmisibilitate a sesizării nr. 65g/2016 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 2 și art. 9 alin. (1) din Legea nr. 16/2008 cu privire la conflictul de interese, statuând următoarele:

„Urmând principiile Curții Europene de examinare a calității legii, în jurisprudența sa Curtea a reținut că o lege (prevedere legală) trebuie să fie suficient de accesibilă, clară și previzibilă. O normă este clară, accesibilă și previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane să își corecteze conduita și să fie capabilă, cu consiliere adecvată, să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-o normă (cauza Silver s.a. vs. Regatul Unit, 25 martie 1983).”.

Procurorul General interimar

Ion MUNTEANU